rozsévač rozsievač

7

september / září
2014
ročník 83

Časopis Bratskej jednoty baptistov • Časopis Bratrské jednoty baptistů

Kdo rozsévá, ten i sklízí

Objev světového unikátu?

Baptistické sbory v Turecku

Vyjděme tedy s ním (Ježíšem) za hradby, nesouce jeho potupu.
Židům 13, 11-16

Z lavíc do ulíc

Konference BJB - 100 let vydávání česko-slovenského časopisu ROZSÉVAČ/ROZSIEVAČ

BJB Brno dne 14. 6. 2014

Pozvání na konferenci přijali zástupci BJB Slovenska a Česka, dále bývalí šéfredaktoři, redaktoři a spolupracovníci časopisu, zástupci periodik a členové sborů. Všechny přítomné čekal bohatý kulturní program, drobné občerstvení, popovídání a vzpomínání, ale v prvé řadě oslava Pána Boha za uplynulých 100 let žehnání těm, kdo se podíleli na redakční práci Rozsévače.
Při této slavnostní příležitosti byl vydán sborník 100 let Rozsévání, který obsahuje hodnotné články, vzpomínky a dobové fotografie. Sborník je k dispozici všem sborům, můžete jej zakoupit do sborových knihoven a přitom podpořit Rozsévač.

Místopředseda SR BJB Ján Szőllős, předseda VV BJB Milan Kern, zástuce šéfredaktora Stanislav Kráľ, současná redakční rada, šéfredaktor Jan Titěra a Ružena Dvořáková, účastníci konference a hudební program

Obsah

Konferencia BJB - 100 let časopisu..... 2
Z lavic do ulic..... 3
Kdo rozsévá, ten i sklízí 4
Život pro druhé..... 6
Výzva k modlitbám
Proč?.....7
Impulzy z prírody
Objev světového unikátu? 8
Víra založena na Slově
Boží chrám dostavěn..... 9
Baptistické sbory v Turecku 10
Krátké zprávy ze světa.....11
Sudán, Tragická situácia v Iraku
Bratr Peter Synovec - 90. narodeniny.....12
Vzpomínka
Oznámení - Rozloučení 14
Pozvánka k rozloučení 15
Nebojte se lidí
Zborník 100 rokov Rozsievania..... 16
Rádio7
Redakčné oznamy
Inzercia - Pozvánka na konferenciu..... 17
Seminář pastorace a poradenství...
100 rokov Rozsievača 18
1979 - 1988, Normalizovaný socializmus
Ako sa môžeme cvičiť v pokore.....20

rozsievač • rozsévač
Časopis Bratrské jednoty baptistů v ČR a Bratskej jednoty baptistov v SR
Šéfredaktor: Jan Titěra
Zástupca šéfredaktora: Stanislav Kráľ
Redakčná rada: S. Baláž, M. Kešjarová, M. Horáčková, V. Pospíšil, E. Pribulová, E. Titěrová
Grafická koncepcia časopisu: Ján Boggero
Jazyková a redakčná úprava: J. Cihová, M. Horáčková, L. Miklošová
Redakcia a administrácia: Bratská jednota baptistov, Rada v SR, Súľovská 2, 821 05 Bratislava, tel./fax +421 2 43 42 11 45. E-mail: rozsievac@baptist.sk
Vychádza desaťkrát do roka.
Cena výtlačku: 1,35 €, predplatné na rok 13,50 € + poštovné. Poštovné pre zahraničie 29 € na rok.
Bankové spojenie: ČR: Česká spořitelna Praha, č. ú. 63112309/0800, var. symbol 911 840.
SR: SLSP Bratislava, č. ú. 11489120/0900, var. symbol 888.
Platby zo zahraničia: Názov účtu: Rozsievač – časopis Brat. jed. baptistov Súľovská 2, 82105 Bratislava, Slovenská republika, číslo účtu: 0011489120, Kód banky: 0900 S.W.I.F.T.: GIBASKBX Clearing: SLSP SC REUTERS: SVBR, SVBS, SVBT, SVBU
Objednávky: ČR: BJB, Výkonný výbor v ČR, Na Topolce 14, 140 00 Praha 4; **SR:** Bratská jednota baptistov, Rada v SR, Súľovská 2, 821 05 Bratislava
Uzávierka obsahu čísla 7/2014: 23. 8. 2014
Výroba: tlačiareň Weltprint, s. r. o., Bratislava
SSN 02316919 – MK SR 699/92

Pavel Novosad

Z lavic do ulic

Nadpis článku, který má být jakousi výzvou pro dnešní církev, se mi líbí a dokonce se i rýmuje. Vymyslet takovýto nadpis a napsat k němu článek je ovšem mnohem jednodušší než pak v našich sborech tyto lavice skutečně opustit (alespoň několikrát do roka) a do těchto ulic vyjít. Nedávno jsem kázal na text **Židům 13, 11-16. Ve třináctém verši je výzva: „Vyjděme tedy s ním (Ježíšem) za hradby, nesouce jeho potupu."** Verš je psán v kontextu se slovem o chrámu. Zde probíhaly slavnostní obřady a krev obětního zvířete přinášela smíření Izraelskému národu. Tomu přihlížela spousta lidí. Venku za hradbami se pak již bez povšimnutí spalovala těla zvířat, jejichž krev přinesla užitek mnohým. I dnešní církev má raději slavnosti ve svatyni (bohoslužby, skupinky atd.) než vycházet za zdi kostelů s kůží na trh. V církvi se rádi díváme na Krista zezadu, kdy vidíme jeho kříž, a radujeme se ze spásy, kterou nám přinesl. Venku na ulici můžeme vidět Krista zepředu. Jeho unavený obličej, jeho samotu, vidíme, jak o něj nikdo nestojí. Myslím, že vím, o čem píši. Před několika lety jsem chodil s několika lidmi z našeho sboru na pouliční evangelizace. Těch potupných poznámek a zesměšňování zaznělo vždy hodně. Někdy to bylo velice ponižující a příště jsem se musel hodně modlit a přemáhat, abych na evangelizaci opět šel. Občas se však našel někdo, kdo poslouchal či dokonce poděkoval, a našli se i tací, kteří se nám svěřovali se svými životními osudy.

Vyjděme tedy s ním (Ježíšem) za hradby, nesouce jeho potupu. Židům 13, 11-16

Jeden kazatel popsal dnešní svět a církev obrazem potápějícího se Titaniku: „V té obrovské lodi byli lidé třetí společenské třídy uzamčeni v podpalubí a tím odsouzeni k utonutí. Jiní křičeli a plácali se v ledové vodě a několik poloprázdných záchranných člunů se vzdalovalo pryč. Tak jedná mnoho sborů tváří v tvář kruté nouzi a bídě lidí v tomto světě."
Letos v létě jsme v našem sboru poprvé organizovali „English camp". Několik dní před zahájením kempu to vypadalo, že amerických lektorů bude víc než českých účastníků. V průběhu týdne však přicházeli další lidé jen tak nakouknout a už tam zůstali, protože se jim mezi námi líbilo.
Na závěr kempu jsme jeli na společný výlet do Bratislavy. Účastníci kempu s sebou mohli vzít své kamarády nebo někoho z rodiny. Nakonec se nám podařilo téměř zaplnit dvoupatrový autobus. Pro mne bylo největším zážitkem, když za mnou přicházeli účastníci kempu s různými dárečky jako poděkování, že jsme pro ně kemp připravili. A to prosím slyšeli každý den na pokračování Biblický příběh o dvou dlužnících a rozhovorem nad příběhem strávili odpolední část programu.
Vyjít z lavic do ulic a připravit English camp bylo dost náročné a někdy i únavné. Avšak stálo to za to. Znovu jsem si ověřil, že když mne Pán Ježíš volá, abych vyšel z kostelních lavic do ulic plných ztracených lidí, je to důležité. Pán Ježíš tam vyšel s námi. Jsem rozhodnutý vycházet z kostelních lavic do okolních ulic. Chci být tam, kde je Pán Ježíš, a dělat to, co dělal on. A mám v srdci skrytou naději, že tak jako mně děkovali účastníci kempu za to, že tam mohli být, tak mi třeba jednou někdo poděkuje v nebi.

Pavel Novosad

Kdo rozsévá, ten i sklízí

Jeden muž navštívil farmáře, který právě procházel těžkým obdobím. Zeptal se: „Měl jsi letos chudou úrodu?“ Odpověď přišla rychle: „Neměl jsem žádnou úrodu.“„To je mi líto," řekl mu přítel. „Ani kukuřici jsi neměl?“ Farmář odpověděl: „Ne, ani jsem žádnou nezasadil, měl jsem strach, že nebude dost pršet.“ „A co brambory," zeptal se muž. Na to farmář prohlásil: „Rozhodl jsem se, že žádné nenasadím. Měl jsem strach, že na ně přijde mandelinka a nic z nich nebude.“
Není divu, že tento farmář nesklízel úrodu. Tak se obával budoucích věcí, že ani nezkusil nic zasadit.

V knize Kazatel 11, 4 čteme: *„Kdo příliš dá na vítr, nebude síť, kdo hledí na mraky, nebude sklízet.“* Pán Ježíš učil své učedníky tajemství Božího království také v podobenstvích.

Rozsévač

Jeho úkolem je vzít zrno a zasadit je do správné země. Čím více rozsévá, tím větší bude sklizeň. ***„Vždyť kdo skoupě rozsévá, bude také skoupě sklízet, a kdo štědře rozsévá, bude také štědře sklízet.“*** **2K 9, 6.**

Křesťanský rozsévač, nebo-li zvěstovatel, musí efektivně zasadit Kristovo zrno - evangelium. **Marek 4, 3 říká: *„Slyšte! Vyšel rozsévač rozsívat.“*** Slovo „vyšel“ zdůrazňuje, že rozsévač šel ven, protože tam bylo pole**. To nám má připomenout, že bychom měli zvěstovat evangelium nejen uvnitř našich sborů, ale venku mezi lidmi.** Pán Ježíš poslal své učedníky zvěstovat evangelium do celého světa. To znamená tam, kde jsou lidé. Nečekejme, že půda přijde k rozsévači, protože se to nestane. Rozsévač musí jít tam, kde jsou lidé, a rozsévat evangelium do jejich srdce.

V tehdejší době se zasévalo ručně. Rolník procházel polem, na rameni měl zavěšen vak se zrním, to nabíral do hrsti a rozhazoval je po zemi. Obilí nerostlo v úhledných řádcích jako dnes, kdy je zasévají stroje. Ale ať už byl rolník jakkoliv zručný, nemohl zabránit zrnům, aby některá padla na cestu, mezi kamení, nebo trní, kam je zanesl vítr.
Přesto rozséval klidně dál a vždy ještě dost zrní našlo úrodnou půdu, aby měl zajištěnou sklizeň.

Půda

Je místo, kam semeno při rozsévání padá. Lidské srdce je ta půda, kam rozsévač sází Boží slovo. Semeno padlo do čtyř různých půd: *půda podél cesty, skalnatá půda, půda plna trní a dobrá půda*. Při evangelizaci se setkáváme se čtyřmi druhy srdce, která reagují na evangelium čtyřmi rozdílnými způsoby.

I. Tvrdé srdce

Půda, se kterou se rozsévač na své cestě nejprve setkává, je tvrdá půda. Semeno je zde sice zasazeno, ale nemůže proniknout hlouběji do země, protože půda je tvrdá. Co se stalo s touto půdou, že je tak tvrdá? Je blízko cesty, po které lidé chodí, a proto je ušlapaná. Ptáci toto semínko uvidí a sezobnou jej.

> ***„Můj synu, dej mi své srdce, ať si tvé oči oblíbí mé cesty.“***
> ***Př 23, 26***

Jaké jsou charakteristiky této půdy? **Je neproniknutelná, ušlapaná, bez života.** Velmi často se při evangelizaci setkáváme s lidmi, kteří mají tvrdé srdce. Jsou daleko od Boha a nevěří v něho. Jejich srdce je udupáno ateismem, jsou lhostejní při kontaktu s evangeliem a odmítají uznat Boží svrchovanost a lásku. Apoštol Pavel je popisuje takto: ***„Bůh tohoto světa oslepil jejich nevěřící mysl, aby jim nevzešlo světlo evangelia slávy Kristovy, slávy toho, který je obrazem Božím.“*** **2K4, 4.** Ptáci, kteří sezobnou semínko, znázorňují Satana, který bere slovo ze srdce lidí a nechává je v temnotách, aby mohl dále ovládat jejich srdce. **Jak může Satan brát slovo?** Tím, že vzbudí v lidech nepozornost, nezájem, lhostejnost a nevěru.
Lidé s tvrdým srdcem jsou ti, kteří jdou po široké cestě, a ta vede do záhuby. Nepřítel si v takovém srdci může dělat, co chce, protože tito lidé jsou slepí. Tvrdé srdce může být změkčeno jedině skrze vodu života. Tu dává Pán Ježíš.

II. Mělké srdce

I když první půda, se kterou se rozsévač setkal, na něho působila pesimisticky, on se tím nenechal odradit a šel rozsévat dál. Při hledání dobré země našel tentokrát mělkou půdu. Na rozdíl od tvrdé půdy, kde semeno nemohlo proniknout hlouběji do země kvůli její tvrdosti, mělká půda přijala rychle a semínko hned vyrazilo. Protože však nemělo kořeny ani vláhu, sluníčko, které mělo pomáhat jeho růstu, ho nakonec vysušilo.

Tento druh srdce představuje lidi, kteří na povrch vypadají, že v něco věří a jsou ochotni s radostí přijmout Slovo, ale jejich srdce, které je více kamenné, než masité, nedovolí, aby slovo zapustilo kořeny.
Kameny v této půdě mohou znázorňovat jakoukoli tradici, nové náboženství a všechno, co si člověk vybírá, aby se dostal blíž k Bohu, aby si zasloužil jeho spasení. Skály, jako něco směřujícího do nebe, jsou snahy člověka dosáhnout Boha. Slunce znázorňuje zkoušky víry, aby ho vyzkoušely a pomáhaly v duchovním růstu. Ty přicházejí hned potom, co člověk přijal Slovo. Tam, kde je skalnatá půda, nemá semínko podmínky pro vnikání kořenů do země. Mělké srdce se nechce vzdát samo sebe, a proto si nechá 75 % pro sebe a zbytek pro Ježíše Krista.

U proroka Ezechiele 11, 19 čteme: *„A dám jim jedno srdce a vložím do jejich nitra nového ducha, odstraním z jejich těla srdce kamenné a dám jim srdce z masa,* 20 aby se řídili mými nařízeními, zachovávali moje řády a jednali podle nich. I budou mým lidem a já jim budu Bohem.“

Zkoumejme naše srdce, aby nebyla mělká, protože Bůh nechce 3/4 našeho srdce. On chce buď všechno, nebo nic. ***„Můj synu, dej mi své srdce, ať si tvé oči oblíbí mé cesty."*** **Př 23, 26**

Jaké jsou charakteristiky tohoto srdce?

- Srdce přijímá Slovo
- Přijímá Slovo hned. To proto, že moc nepřemýšlí o tom, co je přijetí. Často lidé, kteří jsou rychlí k přijetí, jsou také rychlí k odmítnutí. Nikdy totiž nebyli přesvědčeni a nepřemýšleli o tom dostatečně.

III. Zanesené srdce

V mělké půdě bylo semínko zničeno uvnitř země. V zanesené půdě je semínko napadeno z venku. V této půdě se pro semínko našlo místo, dokonce vyrazilo a začalo růst. Ve stejném čase však začalo růst i trní, které bylo na začátku malé, ale protože ho bylo mnoho, udusilo rostlinu, která by mohla dát užitek.

Charakteristiky:

- Materialistická srdce
- Srdce je zaneprázdněné mnohými věcmi a Ježíš je v něm jen další z nich.
- Jsou tři věci, které zanesly tuto půdu: *starosti světa, vábivost majetku, chtivost ostatních věcí.*

Stejně tak to vypadá i s lidmi, kteří se obrátí k Bohu, ale nečiní pokání. Ježíš není Pánem jejich srdce, proto tam má Satan stále svoji půdu. Sází do ní trní, keře a plevel. Když ďábel nemůže zaútočit na kořeny pod zemí, zkusí jinou metodu, zaútočí na rašící rostlinky a udusí je plevelem, aby nemohly přinést úrodu. Trní symbolizuje svět starostí, bohatství a žádosti očí. Lidé, kteří mají zanesené srdce, jsou snad blízko Božího království, ale neudělají krok do něho, protože se nevydali cele Bohu.
Obrácení na půl se děje tehdy, když lidé uvěří v Krista pouze rozumem, nikoli svým srdcem. Také náležitě nepochopí evangelium a jeho požadavky na člověka, pokání není v upřímnosti a neodvrátí se od hříchů; hledající chce přijmout Krista jako Spasitele, nikoli jako Pána. Například bohatý muž.

IV. Úrodné srdce

Úrodná půda je opakem předchozích půd. To znamená, že je měkká, hluboká a vyčištěná. Tato půda je připravená přijmout semeno a nic ji nebrání, aby semínko vzrostlo a přineslo úrodu.
Lidé tohoto druhu srdce hladovějí a žízní po spravedlnosti. Protože přijímají Slovo Boží, jsou nasyceni. Úrodné srdce je přijímající srdce.

Charakteristiky:

- Půda byla připravená: ***„Toto praví Hospodin mužům judským i jeruzalémským: „Zorejte si úhor, nesejte do trní! Obřežte se kvůli Hospodinu, obřežte svá neobřezaná srdce, mužové judští."*** **(Jr 4, 3)**
- Slyší Slovo a přijímají je.
- Nesou úrodu. To znamená, že podle toho žijí.

Kvalita srdce se vždy pozná podle míry užitku a sklizně. Tvrdé srdce je pouště. Mělké srdce nemá dostatek půdy a úrodu. Zanesené srdce trním a plevelem dusí naději na úrodu. Úrodná půda srdce je zahradou, která je plná květin, ovoce a požehnání k radosti Zahradníka Pána Ježíše.

Dobrou zemi nenajdete jen tak. Ta se musí připravit.

Jak se zúrodňuje půda? Co konkrétně děláte na své zahradě, aby půda byla úrodná?

- Zrýt půdu a odstranit plevel
- Vyčistit půdu od kamenů, vytahat staré kořeny
- Pohnojit, sázet, zalévat, sklízet

Totéž musíme dělat na duchovní rovině, jestliže chceme sklízet. Skrze přátelství a budování vztahů připravíme lidské srdce, aby byla úrodná. Rozsévač musel vědět, že ne všechno, co rozsévá, přinese úrodu. Musel rozsévat, i když jen 25 % rozsévání padlo do dobré země. Jinak by žádná sklizeň nebyla.

Podobenství o rozsévači nás učí, že evangelium nebude přijímáno se stejným rovnoměrným efektem.
Nejméně tři věci mohou přijetí narušit: satanská opozice, pronásledování z venku, tlak vrstevníků a přitažlivost světských rozkoší.

Ale pokud Boží Slovo zakoření, může dát vzrůst plodnému životu.
Čtyři druhy půd představují čtyři rozdílné způsoby, jak lidé reagují na Boží Slovo. Většinou jsme přesvědčení, že Ježíš zde hovořil o čtyřech různých typech lidí.
Ale možná měl na mysli i různá období a etapy lidského života, anebo to, jak ochotně či neochotně přijímáme Boží poselství v různých oblastech našeho života.

Například v otázce budoucnosti můžeme být Bohu otevřeni, ale způsob utrácení peněz považujeme pouze za naši osobní věc. Možná, že na Boží požadavek uctívat ho, reaguješ jako úrodná půda, ale na požadavek podpořit potřebné, se chováš jako skála. Ve všech oblastech našeho života máme reagovat jako úrodná půda.

Podobenství o rozsévači nám sděluje také tajemství: ***evangelizace je proces rozsévání, zalévání a sklizně***. **Jestli chceme úrodu, musíme začít rozséváním.**

V této první fázi má Pán Bůh pro každého rozsévače úžasné zaslíbení. ***„Tak tomu bude s mým slovem, které vychází z mých úst: Nevrátí se ke mně s prázdnou, nýbrž vykoná, co chci, vykoná zdárně, k čemu jsem je poslal." Iz 55, 11 Ga 6, 8 „Kdo zasévá pro své sobectví, sklidí zánik, kdo však zasévá pro Ducha, sklidí život věčný. 9 V konání dobra neumdlévejme; neochabneme-li, budeme sklízet v ustanovený čas."***

Nick Lica
kazatel BJB Karlovy Vary

Život pro druhé

Ebola

Epidemie Eboly v západní Africe si doposud vyžádala víc než 800 mrtvých. Ani rozšíření do západních zemí Evropy nepovažují odborníci za vyloučené. Kdo onemocní, má jen nepatrné šance na přežití – až 90 % infikovaných umírá s velkým utrpením. Americký lékař a misionář **KENT BRANTLY** pomáhal těmto nemocným a sám se nakazil. Nyní je 33letý lékař zpět v USA.

Představuje ho redaktor Idey T. Brückner:

Sanitka v doprovodu policie přijíždí před nemocnici v Emory v Atlantě. Vyskočí muž v bílém ochranném oděvu a potom se děje zázrak: o několik minut později vystoupí Kent Brantly, nemocný ebolou dva týdny, a samostatně zvládá cestu ze sanitky k izolační stanici nemocnice.

Jeho manželka Amber, která sleduje s oběma dětmi obrazy v televizi, propukne v pláč. Nikdo by to nepovažoval za možné. Před několika dny se stav Brantlyho ještě zhoršoval. 2. srpna 2014 byl dopraven zvláštním letadlem ze západoafrické Libérie zpět do USA. Již po několika hodinách s ním jeho manželka může poprvé mluvit za okenní tabulí v nemocnici. Po rozhovoru říká: „Má dobrou náladu a je šťastný, že je opět v USA. Děkuji Bohu za ten bezpečný zpáteční transport a za to, že mu dal sílu, aby mohl sám jít do nemocnice." Společně s oběma dětmi opustila před třemi týdny Libérii, kde se její manžel staral o nemocné ebolou prostřednictvím organizace křesťanské pomoci „Samaritánova peněženka".

Jeho víra ho drží zpříma

Když odjížděla, byl její manžel ještě zdráv. Ona, ani děti se nenakazily. „Jeho láska k Ježíši je silná, plná pokoje a důvěry. To je to, co jej drží zpříma," řekla Amber po vypuknutí nemoci svého manžela.

Brantly navštěvoval se svou rodinou evangelikální sbor ve Fort Worth (Texas) a v lednu 2013 odešel do Libérie. Toužil být misionářem ještě dříve, než bude lékařem. To o něm říkali členové sboru. Když se pak na jaře rozšířila ebola – epidemie, zůstal Brantly v Libérii.

Nesobecký tváří v tvář smrti

Dokonce v hodině největší nouze, kdy zasažen virem leží v Libérii v označeném prostoru, myslí nejprve na druhé. Jedinou volnou dávku nově vytvářeného séra, které je ještě ve fázi výzkumu, přenechává americké ošetřovatelce, Nancy Writebol. Ta se v Libérii také nakazila ebolou. Jemu samému daruje krev 14letý mladík, a to z vděčnosti. Brantlyho ošetřování mu nedávno umožnilo přežít. Je možné, že jeho krev obsahuje cenné protilátky. Není žádný rozdíl mezi ním a stovkami Afričanů, kteří se nakazili ebolou. A tak ještě na nemocničním lůžku se Brantly pokouší myslet více na druhé, než na sebe.

Idea Spektrum 32/33
Př. E. T.

Poznámka redakcie:
Podľa agentúrnych správ, bol Kent Brantly prepustený koncom augusta z americkej nemocnice po úspešnom absolvovaní liečby experimentálnym liekom ZMApp.

Výzva k modlitbám

Milí modlitebníci, jsme právě v Německu, ale stále ve spojení s Izraelem. Naše jedenáctiletá dcerka, která je v kontaktu se svými kamarádkami doma, napsala za izraelské děti následující dopis:

Prázdniny s raketovými útoky

Milí přátelé!
Dnes Vám píši, abych Vám vyprávěla o zlé situaci v Izraeli. Zatímco Vy jste si užívali prázdnin, musely jsme my, děti v Izraeli, být neustále připraveny utíkat do krytu. Palestinci na nás z Pásma Gazy odpalují rakety. Nechápu to. Proč s námi nechtějí žít v míru? Proč je válka? Vím, že to není tak jednoduché.
Já mám ale strach. Mám strach o kamarády, o svoje zvířátka, o naše vojáky, o všechny. Všichni kolem mne se připravují na těžkou dobu. Zařizují chráněné prostory a nakupují zásoby. Jak dlouho to může takhle pokračovat?
Máme právě letní prázdniny a vlastně bychom si rádi hodně vyhráli venku. A místo toho abychom seděli v krytu! I když to zrovna není nutné, nesmíme se od chráněných prostor příliš vzdalovat, abychom se při raketovém poplachu stihli včas schovat. Tomu jsme se už dříve učili ve škole a teď nám naše učitelka ještě jednou poslala dopis s pokyny. Napsala také, že školní psycholog rád pomůže traumatizovanému dítěti. To je, když má některé dítě obrovský strach, nechce být ani chvilku samo, v noci nemůže spát nebo nemá ani pomyšlení na jídlo. Kromě dopisu nám všem ještě jednou zavolala, aby věděla, jak se nám daří. Tak rádi bychom se v létě dostali k moři. Jenže rakety padají i na Aškelon, Ašdod a Tel Aviv.
Při tom všem děkujeme Bohu. Víme, že existuje Bůh, který nad námi bdí. Má dokonce jméno „Ochránce Izraele".
Jsme moc rádi, že máme armádu, která dělá pro obranu naší země vše, co je v jejích silách, že máme nezávislý stát, kde mají útočiště všichni Židé.
Velice by mě potěšilo, kdybyste se za nás modlili. Abychom přečkali tuto těžkou dobu, aby rakety nezpůsobily žádné škody a aby se naši vojáci - naši bratři, tatínkové a strýčkové - vrátili z války zdrávi a nezraněni, aby naše vláda moudře reagovala a právě tak i Palestinci.
Věřím, že přijde mír. Zpíváme o tom spoustu písní.

Se srdečnými pozdravy
a srdečným díkem za všechny modlitby,
Vaši Krista a Johannes Gerloffovi
s rodinou

(Gerloffovi jsou křesťané, žijící asi 12 let v Izraeli jako novináři. Krista je Češka, Johannes je Němec. Jejich nejstarší syn slouží v IDF - izraelské armádě.)

PROČ?

Proč je fotbal napínavější než kostel?

Po celé týdny byl fotbal jediným tématem. Mnozí odborníci se domnívají, že se stal největším náboženstvím světa. Proč evangelium dnes fascinuje relativně méně? Žádný papež, Billy Graham nebo jakýkoli křesťan nedokázal, aby jejich proslovy byly sledovány tolika lidmi jako fotbalové mistrovství světa v Brazílii. Jen v Německu sledovalo v sobotní noci závěrečný zápas téměř 35 mil. lidí. Dle názoru mnohých expertů zažijeme nyní vznik nového náboženství – vůbec největšího: f o t b a l o v é n á b o ž e n s t v í .
Jak se to stane, že nejlepší poselství světa (o tom jsme my křesťané přesvědčeni) – že sám Ježíš Kristus je dárcem bezpečí, důvěry, obsahu života – se setkává na Západě se stále menším zájmem?
V Německu počet návštěvníků bohoslužeb v kostelích klesl na 3,7 %. Který šachový klub by mohl přežít, kdyby se podílelo na hře jen maličko hráčů?
Manfred Josutti, profesor teologie na otázku, v čem spočívá skutečnost, že dokonce pravidelní návštěvníci bohoslužby horují více nejbližšímu zápasu „svého" mužstva než bohoslužbě, odpověděl: „Na sportovním hřišti je to většinou zajímavější než v kostele. Vždyť tam se v základě opakuje stále totéž. „Jsi zachráněn, Bůh pro tebe učinil vše, vzdor všemu zlému se ti nemůže nic stát." To zní někdy velmi nudně. A proto je fotbalový zápas většinou více vzrušující než bohoslužba. Přirozeně není úlohou bohoslužby „bavit". Potud je každé srovnávání zakázáno. Avšak i v něm vězí důležité zrníčko pravdy, a to asi souvisí se změnou našeho obrazu Boha.

Z jednoho extrému do druhého

Neupadli jsme z jednoho extrému do druhého? Neboť oba druhy pohledů jsou jednostranné, Bůh je a zůstane náš soudce a my se musíme před Ním jednou zodpovídat. Ale v přísném Božím soudu máme přímluvce, a to je Kristus. Ale tento Ježíš říká všem lidem (a to je souhrn jeho poselství na počátku prvních tří evangelií) k pozemskému životu: „Obraťte se! Čiňte pokání!" (Mat. 3, 2). Nezůstaňte stejnými, jakými jste! Bůh nás miluje, ale nechce, abychom zůstávali stále v hříchu. A také

nechce, abychom si mysleli, že se nás to netýká.

Proč bych měl být vlastne křesťanem?

Teologové v Evropě se v současné době zabývají vztahem církví k První světové válce. O tehdejších kázáních platí, že byly tvárněny apely dodržovat Boží přikázání, nehřešit a obávat se Posledního soudu. Bůh byl především přísný soudce. Dnes je tomu mnohonásobně opačně. V mnohých kázáních zaznívá: „Bůh tě miluje takového, jaký jsi." Když jsem jednou mladého ateistického přítele přiměl k tomu, aby šel se mnou na evangelizaci, jeho reakce byla: „Když mne Bůh miluje takového, jaký jsem, nemusím se tedy vůbec změnit, nepotřebuji být křesťanem."
Bůh je především spojen s pojmem *l á s k y*, Bůh všechno odpouští a je nekonečně milosrdný. Mnozí přivykli tomuto slovníku.

Špatně pochopená evangelická svoboda

Snad žádné slovo není v evangelických církvích tak zdůrazňováno jako „svoboda". EKD (Evangelická církev v Německu) sebe definuje jako „církev svobody". Avšak sotva co je tak špatně pochopeno jako reformační řeč o svobodě křesťana. Evangelická úzkokolejná teologie potom zní: Když je jedině důležitá víra, nepotřebují brát Boží příkazy tak vážně jako katolíci. Avšak v Novém zákoně je to jinak. Od Ježíše přes Pavla až k Jakubovi jde vždy o důsledky víry. Ježíš říká: „Skládejte si poklady v nebi!" (Mat 19, 21). A v pohledu na nejvyšší soudní jednání, ke kterému spěje historie světa, platí: každý dostane svou odměnu podle toho, zda činil zlé nebo dobré. Aby nebylo špatně rozuměno: činy nerozhodují o mém místě na věčnosti. Heslem pro nebe je jedině vyznání Ježíše Krista. To platí pro všechny stejně. Ale přesto není vůbec jedno, jak žiji. Je dokonce řeč o stonásobné odměně, když věrně naplňuji své křesťanské poslání (Mat. 19, 29).

Mohlo by to být ve zborech zajímavější?

Pavel použil vícekrát obrazy ze sportu, aby nás motivoval. „Ti, kteří běží na závodní dráze, běží sice všichni, ale jen jeden dostane cenu. Běžte tak, abyste ji získali. (1K 9, 24). Jinak vyjádřeno: Je požadováno plné nasazení pro Boží hodnoty. Tento rozměr naší víry se bohužel mnohokrát ztratil. Nemohlo by to být mnohem napínavější v našich bohoslužbách a sborech, kdybychom si vzájemně v tomto „běhu" pomáhali – povzbuzovali se, napomínali a podpírali?

Z Idey Halmut Matthies
Př. E.T.

„Skládejte si poklady v nebi" (Mat 19, 21).

Impulzy z prírody

Pán Ježiš nás upozornil: len pozrite na poľné kvety a nebeské vtáky. Pozrite, tj. dobre si ich všimnite, a ony sa vám prihovoria. Tak som si celý život bral príklad a podnety z prírody, a ony ma poučili aj v duchovnej oblasti. Tu sú niektoré impulzy:

Povýšenie

(J 12, 32 - 33)

„Keď budem povýšený (či: vyzdvihnutý) zo zeme, potiahnem si vás k sebe." Aha: kto nesníva o povýšení, o služobnom postupe, o kariére, ktorá smeruje smelým oblúkom hore? Ale pozor, čítajme ďalej o jeden verš textu: To hovoril Ježiš, aby naznačil, akou *smrťou* zomrie... Teda tu nejde o slávu a o zvýšenie platu! Pán zomrel na potupnom kríži, ktorý pre starých Rimanov značil to isté ako dnes šibenica, ba ešte niečo horšie, veď to bolo biedne, dlhé a prebolestné umieranie.
V dobe nášho detstva (ach, ako dávno!) sme dostávali do Biblie stužku, na nej výrok: „Bez kríža niet koruny." My by sme sa radi vyhli bolesti a potupe, ale do večnej slávy vedie cesta iba cez kríž: Kristov a náš. Nuž prijmime toto „povýšenie".

Myšlienočky
br. Pavla Kondača

Objev světového unikátu?

V červnu 2014 navštívila naši zemi skupina profesorů a studentů z baptistického semináře Truett-McConnell College v Clevelandu, Georgia, USA.

Jejich evropské turné po stopách novokřtěnců začalo v Německu, pokračovalo ve Švýcarsku, a přes Rakousko končilo u nás v České republice.
Měl jsem možnost tuto skupinu osobně potkat 18. června při zcela mimořádné příležitosti, kdy jsme se po návštěvě Mikulova setkali všichni v Čermákovicích nedaleko Moravského Krumlova.
Důvod byl velmi jednoduchý. Po jednání s největším znalcem novokřtěnecké historie u nás, panem PhDr. Jiřím Pajerem, autorem více odborných publikací na toto téma, jsme zamířili tam, kde se měl nacházet ještě částečně zachovalý, ucelený „novokřtěnecký dvůr", kde ve druhé polovině 16. století žila novokřtěnecká komunita čítající 150 – 180 lidí.
To místo jsme našli, dýchalo na nás naplno svým „novokřtěneckým" duchem.
Místo bylo doposud z určitých důvodů nepřístupné, a tak jsem byl asi prvním českým baptistou, který toto místo mohl navštívit. Ale i pro zahraniční hosty byla návštěva tohoto místa něčím mimořádným.
Všichni jsme prožívali jakési zvláštní „objevitelské" vzrušení, když jsme procházeli více než 400 let staré budovy, jednu za druhou: základní budovu, mlýn, řemeslnické a hospodářské budovy.
Byly orientovány v typickém novokřtěneckém, ze čtyř stran uzavřeném „čtverci". Nejvíce mne zaujala novokřtěnecká modlitebna v základní budově, kuchyně, jídelna, sklepy. Obdivoval jsem i doposud neporušené klenby. Na stěnách základní budovy bylo možno najít i zbytky sgrafit (pravděpodobně s biblickým textem), která by nebylo problémem ještě i dnes rozluštit. Obohacením průzkumně–objevitelské návštěvy novokřtěneckého dvora byla účast jednoho z vášnivých sběratelů novokřtěnecké keramiky a dalších starých památek. Musel jsem obdivovat vysokou estetickou i řemeslnou úroveň památek z přelomu 16. a 17. století.
Vše, co jsme na jedinečném místě prožili, bylo okomentováno odborným výkladem Dr. Jiřího Pajera. Na ten den se nedá zapomenout. Kromě stovek fotografií a natočených video-sekvencí jistě zůstanou všem účastníkům hluboké vzpomínky.
Na další cestě do blízkých míst jsme měli

ještě možnost navštívit další, ale již jen „kusé" novokřtěnecké památky.

Co říci na závěr? Na místě padlo konstatování, že tento novokřtěnecký dvůr je asi jedinečným světovým unikátem, bez ohledu na jiné novokřtěnecké památky v Evropě, i nedaleko ve Slovenské republice.
Bylo nám jen líto, že právě v ten den přešla novokřtěnecká památka do rukou nového vlastníka, zemědělského podnikatele, který má s místem své plány. Takže se obávám, že jsem byl nejen prvním, ale i posledním českým baptistou, který mohl toto místo navštívit.

Jan Titěra

Víra založena na Slově

Pána Boha trápí, když se víra Jeho lidu otřásá – když Mu v těžkých časech nedůvěřujeme. Milovaní, náš největší hřích je naše neochota uvěřit, že Pán Bůh splní, co zaslíbil. To Ho uráží víc než smilstvo, cizoložství, užívání drog, alkoholismus a jiné hříchy těla.
Jeho Slovo říká: *„Pán však dovede vytrhnout zbožné ze zkoušky"* (2. Petrova 2, 9).
„Bůh je věrný: nedopustí, abyste byli podrobeni zkoušce, kterou byste nemohli vydržet, nýbrž se zkouškou vám připraví i východisko a dá vám sílu, abyste mohli obstát" (1.Kor 10,13).

Tyto verše jsou buď pravdivé, nebo lživé. Pokud jsou pravdivé, pak na nich musíme stát. Pán Bůh chce, abychom mohli říct: „Pane, jestli v tuhle chvíli zemřu, ať zemřu ve víře. Věřím, že mě neopustíš, takže ať zemřu, nebo budu žít, jsem Tvůj."
I kdyby na vás útočilo peklo. I kdyby se na vás všechno sesypalo. Náš Bůh je mocný – a ví, jak vás ochránit. Jeho záměrem bylo, abychom vy i já zažívali v životě s Ním radost, pokoj, vítězství a odpočinutí. Hledá muže a ženy, kteří se postaví tomu, co přináší tento temný věk – služebníky, kteří budou pevně stát, v klidu a pokoji, neboť v nich přebývá Kristus. Pán Bůh touží po tom, abyste dosáhli takové důvěry, že už se nikdy nebudete bát, ale naleznete opravdové odpočinutí v Jeho moci a síle. Dokáže vás ochránit před všemi nástrahami, zkouškami a pokušeními – pokud mu budete důvěřovat.
„Jen On je má skála, má spása, můj nedobytný hrad, mnou nic neotřese. Má spása a sláva je v Bohu. On je má mocná skála, v Bohu mám útočiště. Lide, v každý čas v něho doufej, vylévej před ním své srdce! Bůh je naše útočiště" **(Žalm 62, 7 – 9).**

David Wilkerson
Prameny: www.worldchallenge.org

Boží chrám dostavěn

S velkou radostí a velkou vděčností našemu Bohu jsme v neděli 15. června 2014 slavnostně otevřeli nově postavenou modlitebnu v Aši. Stalo se tak přesně pět let od chvíle, kdy bagr zaryl radlici do zeleného trávníku stavební parcely.

Starosta města ve svém slavnostním projevu prohlásil, že při pohledu na tuto novou modlitebnu pochopil význam slova zázrak. Ano, Hospodin je Bohem zázraků. On byl stavitelem a lidé přidali jen své ruce, finance a lásku k Němu. Jeho milostí a jeho zásluhou vzniklo nádherné dílo. Uvnitř modlitebny máme velký sál pro 150 lidí, dále malý sál pro 50 lidí, místnost pro mládež, místnost pro děti, kuchyň, křtitelnici, balkon, kancelář, prostorný byt pro kazatele a dvě místnosti pro návštěvy. Před budovou je vystavěno parkoviště a přilehlé dětské hřiště. To vše je Boží milost.

„Až potud nám pomáhal Hospodin.“ 1. Sam. 7, 12

Vzpomínání

Na pět let výstavby modlitebny jsme vzpomínali během tříhodinového shromáždění v dopoledních hodinách. Za účasti předsedy církve br. kazatele Milana Kerna a 350 lidí jsme vyjádřili vděčnost Pánu Bohu za vše, co pro nás vykonal. Pro všechny účastníky připravily sestry společný oběd. Odpolední shromáždění (opět tříhodinové) bylo prodchnuto pozdravnými proslovy představitelů města, místní ekumeny, kazatelů okolních sborů. Také jsme děkovali těm, kteří nám pomáhali stavět – místním lidem, blízkým i známým lidem z daleka. Mezi proslovy zněly nádherné duchovní písně. Prožili jsme něco úžasně krásného, co se již nebude opakovat. Svědčí o tom 470 účastníků celodenního shromáždění a další posluchači, kteří sledovali otevření nové modlitebny na Internetu.

Dokončení stavby bez dluhů

Dva roky před stavbou se konaly duchovní a projektové přípravy. Potom jsme začali stavět. Neměli jsme dostatek peněz, ale měli jsme víru a touhu pracovat. Pánu Bohu nevadila ani ekonomická krize. Po celou dobu výstavby se práce nezastavily z důvodu nedostatku peněz. Žádnou půjčku jsme si nevzali. Stavbu jsme dokončili a nemáme žádné dluhy. Také toto je Boží zázrak. **„Až potud nám pomáhal Hospodin“ (1. Sam. 7, 12).** Jemu patří chvála. On je veliký, mocný, slavný, živý Bůh, milující člověka, díky mu za to.

Poděkování

Touto cestou bychom rádi poděkovali vám všem, kteří jste nám různými způsoby pomáhali. Bez vás bychom to nezvládli. Radujte se s námi. My, ašští, děkujeme i našemu kazateli br. Aloisi Boháčkovi, který nás vedl, povzbuzoval nás a svýma rukama mnoho pracoval. Nedělnímu slavnostnímu otevření modlitebny předcházela dvě slavnostní shromáždění při příležitosti 65. výročí počátků práce baptistů v Aši. Máme touhu, aby tato práce s Boží pomocí pokračovala dál v naší generaci i v generacích příštích. Aby noví lidé, naši spoluobčané z Aše a okolí, našli uprostřed nás Pána Boha, Pána Ježíše, lásku a proměnu svých životů.

Vladislav Dušek

Baptistické sbory v Turecku

Minulý rok na podzim byl hostem misijní konference BJB pastor Christoph Haus, který je nyní tajemníkem Evropské baptistické misie. Když jsem s bratrem Christophem po skončení konference mluvil, zeptal jsem se ho, zda je nějaký projekt EBM, který by byl geograficky dosažitelný (pro případné vzájemné návštěvy a misijní výjezdy) a který by mohli čeští baptisté podporovat. Odpovědí bylo Turecko.

Bratr Christoph

mi sdělil, že jsou tam v současné době čtyři společenství, které uvažují o tom, že společně vytvoří Baptistickou jednotu v Turecku. Což se také na jaře letošního roku stalo. Nejstarší baptistický sbor v Izmiru (se 30 členy) vytvořil společně se sbory v Istanbulu (22 členů), Adaně (16 členů) a Samsunu (20 členů) Baptistickou unii Turecko. Christoph Haus jako tajemník EBM se rozhodl počátkem léta navštívit některé z těchto nově vzniklých baptistických sborů. Mně se od něj dostalo pozvání připojit se k němu na jeho cestě. Se souhlasem a požehnáním bratří z vedení naší jednoty jsem tedy i já, jako zástupce české BJB, mohl navštívit některé z těchto malých křesťanských společenství v šedesáti miliónové muslimské zemi.

Naší první zastávkou

bylo jeden a půl miliónové město Adana, ležící blízko syrských hranic. Tam jsem se na letišti setkal s br. Christophem, br. Ertanem Cevikem, který je pastorem sboru v Izmiru a zároveň předsedou Baptistické unie v Turecku. Také jsem poznal br. Sukru Boyacioglu, který je pastorem místního sboru. Bratr Sukru vyrůstal v muslimské rodině a uvěřil díky svým vzdáleným příbuzným, kteří byli členy komunistické Kurdské strany pracujících. Při návštěvě Sukruovy rodiny tito příbuzní agitovali proti muslimské víře a Koránu. Když Sukru Korán bránil, řekli mu, že v Koránu jsou opsané pasáže z Bible a dali mu knihu, která srovnávala Korán a Bibli. Sukru po tři roky tuto knihu studoval a porovnával. Pak se zkontaktoval s misionáři v Antalyi a absolvoval korespondenční kurz Bible. Začal také navštěvovat jednu domácí církev. Tam uvěřil v Ježíše a absolvoval půlroční stáž na biblické škole v Ankaře. Až po třech letech řekl svému otci, že se stal křesťanem. Otec mu doporučil, aby se odstěhoval do jiného města, protože jeho matka a ostatní příbuzní jsou horliví muslimové. Sukru se tedy přestěhoval do Adany, kde začal s kanadskými misionáři zakládat nový sbor. Tak vzniklo toto malé společenství. Bratr Sukru se stal pastorem tohoto sboru, ale přitom stále vykonává své civilní zaměstnání.

„Lebo tak miloval Boh svet, že svojho jednorodeného Syna dal, aby nikto, kto verí v neho, nezahynul, ale mal večný život“ (Ján 3, 16).

Večerní shromáždění v Adaně

Baptistický sbor

v Adaně se snaží překonávat předsudky a nedůvěru muslimské společnosti vůči křesťanům. Pořádají proto například koncerty, kde společně vystupují turečtí umělci a umělci z řad iráckých a syrských uprchlíků. Organizují také různé přednášky jako třeba o škodlivosti kouření (což mělo velmi pozitivní ohlas v místní televizi a médiích), besedy s psychologem o problémech dospívajících apod.

Těmito akcemi si získávají respekt místních úřadů a s lidmi, kteří projeví zájem o jejich víru, udržují kontakt a pomalu je seznamují se základy křesťanské víry. Pracují také s iráckými a syrskými uprchlíky, kterých je jen v samotné Adaně několik tisíc.

V Adaně

jsme se také zúčastnili večerního shromáždění, kde jsme se mohli více poznat s místními křesťany. Po dvou dnech strávených v Adaně jsme přeletěli do Istanbulu. Tam na nás čekal místní pastor Abdullah Erguven. Bratr Abdullah jako mladík hledal pokoj a tak si v katolickém kostele koupil Bibli. Ale byla to tehdy pro něj „jen“ kniha a vnitřní pokoj nenašel. Zkoušel ho tedy hledat u muslimských radikálů, ale tam také nebyl. Za nějaký čas, při rozhovoru s jeptiškami dostal kontakt na Ertana Cevika. Ten mu doporučil biblický kurz v Antalyi. Po nějakém čase, když si ve svém olivovém sadu četl Bibli, k němu Bůh promluvil a on mu vydal svůj život.

Křest v Adaně

Baptisté sboru v Adaně

V Istanbulu pak začal společně s americkými misionáři zakládat nový sbor.

Bůh jim žehnal

a za čtyři roky měl sbor již padesát členů. Pak však přišlo do sboru rozdělení mezi misionáři a místním vedením a sbor se rozštěpil. Bratr Abdullah má od té doby problémy se srdcem.
Ale své povolání nevzdal a pokračuje dál v budování nového sboru. Bratr Abdullah má evangelizační obdarování. Každou středu vyráží do ulic, potkává lidi a svědčí jim o Boží lásce.
Má mnoho kontaktů na hledající muslimy, z nichž někteří uvěřili v Krista a dokonce je zde několik celých rodin, které vydaly své životy Ježíši.
Ovšem tato služba s sebou nese i protivenství. Nejednou byl bratr Abdullah fyzicky napaden, jednou dokonce i nožem. To, že je vyznávajícím křesťanem, je trnem v oku pro mnoho muslimů v jeho okolí i vlastní rodině. A tak mu například v jeho rodném městě vykáceli celý olivový sad, kde uvěřil, nebo při pohřbu jeho strýce, když nesl rakev, byl odehnán se slovy: „Vypadni, ty křesťanské prase, on byl muslim, tak nešpiň jeho památku."
Křesťanům v Turecku, až na výjimky, nejde o život. Běžně se ale setkávají s diskriminací v práci, pomluvami ve společnosti a odmítnutím v rodině. Sbor v Istanbulu nemá svou vlastní budovu, proto jsme se na večerní bohoslužbě sešli v domě pastora Abdullaha.

Po jednodenní návštěvě Istanbulu

odletěl bratr Christoph zpět do Berlína, bratr Ertan se vrátil do Izmiru a já jsem se rozhodl pro desetihodinovou cestu autobusem, abych mohl poznat ještě sbor v Samsunu na pobřeží Černého moře.
Sbor v Samsunu má pronajatou třípatrovou budovu v centru města, kde jsem byl i ubytovaný. Tam jsem se také sešel s místním pastorem Orhanem Picaklarem. Tento bratr uvěřil také po absolvování biblického kurzu v Antalyi. Poté se přestěhoval do Samsunu, kde společně s korejskými misionáři pracoval na zakládání nového sboru. Po třech letech korejští misionáři z této práce odešli. Bratr Orhan zůstal asi s dvaceti lidmi a navázal spolupráci s Jižními baptisty. Ti mu poslali na pomoc misionáře Mika s rodinou. To se ukázalo jako Boží vedení, protože tito bratři si velmi rozumí a doplňují se. V posledních letech zažívá tento sbor probuzení.

Budova sboru v Samsunu

V minulém roce pokřtili 25 lidí a letos na jaře 14. Takže teď mají problém jak se vejít do sborových prostor. Na nedělních shromážděních bývá obvykle 50 – 60 lidí a už se všichni nevejdou do sálu. Na Velikonočním shromáždění bylo více než 100 lidí a posedávali na chodbách a schodech.

Sbor v Samsunu

má kontakty na několik věřících v okolních městech. Vedení sboru má vizi zakládat další sbory v okolí Samsunu, a proto bratr Orhan s Mikem pravidelně navštěvují tyto jednotlivé věřící a zakládají domácí skupinky biblického studia.
Z Turecka jsem odlétal plný dojmů a zážitků a také odhodlání podělit se o to vše s ostatními u nás. Zůstávám i nadále v kontaktu s tureckými pastory a získávám od nich další informace, které nám pomohou v rozhodování, jakým

Pastor Orhan a misionář Mike

způsobem bychom je mohli povzbudit a konkrétně podpořit v jejich službě. Jedna z možností jak se zapojit, je otevřená pro každého z nás.

Na příští léto plánujeme

misijní výjezd do některých tureckých baptistických sborů. Tento krátkodobý, zhruba desetidenní výjezd bude příležitostí poznat jinou kulturu i jiné náboženství a zároveň pomoci místním sborům v jejich službě.
Pokud někoho tato možnost zaujala a chtěl by získat více informací, budu rád, když se mi do konce listopadu 2014 ozve. Rád vám podám bližší informace k tomuto misijnímu výjezdu. Pište na adresu: p.novosad@gmail.com

Pavel Novosad,
předseda misijního odboru BJB ČR

Kresťania v Sudáne pod tlakom

Chartúm - Pre kresťanov v Sudáne je život stále ťažší. Je to zrejmé z nedávnej správy svetovej informačnej agentúry Watch Information Service Monitor. Prípad kresťanky Mariam Ibrahim Yahia Ishag je len jeden z mnohých príkladov toho, že kresťania sa dostávajú pod čoraz väčší tlak.
Táto 27-ročná lekárka bola dňa 15. mája v Chartúme pre „odpadlíctvo od islamu" odsúdená na smrť obesením a pre „smilstvo" odsúdená na sto rán bičom.
Ďalšia žena vo vysokom štádiu tehotenstva bola uväznená len preto, že sa odmietla vzdať svojej viery, a 26. mája priviedla vo väzení a bez lekárskej pomoci na svet dcéru, zatiaľ čo bola spútaná v reťaziach. Jej 22-mesačný synček bol vo väzení spolu s ňou. Trest smrti je zakotvený v islamskom náboženskom práve – šaría. Ako bolo nedávno oznámené, obvinenia, ktoré podala Ishagina rodina proti trestu smrti, nedávno aj stiahla, podrobnosti však nie sú známe. V prípade, že Najvyšší súd akceptuje stiahnutie obžaloby, mohla by Ishag spolu s manželom a dvoma deťmi čoskoro opustiť krajinu a odísť do USA. V súčasnej dobe sa nachádza na americkom veľvyslanectve v Chartúme.

Šaría ako právny základ?

Od vyhlásenia nezávislého multi-náboženského stavu v Južnom Sudáne v júli 2011 vláda v Chartúme zvyšovala islamizáciu severu. Na prezidenta Omara al-Bašíra Medzinárodný súdny dvor v Haagu (Holandsko) vydal dokonca zatykač za porušenie práv proti ľudskosti. Prezident po vyhlásení nezávislosti Južného Sudánu vyhlásil, že islam by mal byť uznaný ako štátne náboženstvo a šaría ako základ práva. Podľa správy svetovej informačnej agentúry Watch Monitor minister pre náboženské záležitosti Shalil Abdullah v polovici júla uviedol znovu do platnosti zákon, podľa ktorého je budovanie nových cirkví v Sudáne zakázané. Ako zdôvodnenie uviedol fakt, že od vzniku samostatného Južného Sudánu sa v severnej oblasti výrazne znížil počet kresťanov.

Kostoly sa búrajú, mešity nie...

Generálny tajomník sudánskej rady cirkví pastor Kori El Ramla vyjadril nesúhlas s názorom Shalila Abdullaha: „Rastieme. Potrebujeme viac kostolov." Sťažoval sa, že nielenže žiadny nový kostol nesmie byť postavený, ale navyše búrajú staré budovy kostolov. Takto bol začiatkom júla zničený aj kostol Christ Church v severnej časti hlavného mesta Chartúm. Ako zdôvodnenie uviedli, že pozemky, na ktorých bol kostol vybudovaný, mesto potrebuje na vybudovanie cenovo dostupných bytov, avšak mešita, ktorá sa nachádzala v areáli, ostala nedotknutá. Popritom stále viac a viac kresťanských podujatí a bohoslužieb z neznámych dôvodov zakazujú. Nedávno napríklad zamestnanci sudánskej tajnej služby prerušili bohoslužby na univerzite v Chartúme údajne preto, lebo „pastor hlásal evanjelium".

Zdroj: Idea de., prel. L.K.

Tragická situácia v Iraku

Z Mosulu boli vyhnaní všetci kresťania

Spoločnosť ohrozených národov kritizovala neochotu Turecka a arabského sveta pomôcť kresťanom v severoirackom meste Mosul. Ako sa vyjadril referent pre Blízky východ Kamal Sido na otázku protestantskej spravodajskej agentúry: Všetky spáchané trestné činy v Mosule boli vykonané v mene islamu. Napriek tomu obaja islamskí politici v krajine, rovnako ako aj Saudská Arábia, Katar a najmä turecký premiér Recep Tayyip Erdogan mlčia. Po udelení ultimátu od teroristickej skupiny „Islamský štát" (IS) – predtým nazývanej „Islamský štát v Iraku a Sýrii" (ISIS) – utiekli z Mosulu, ktorý je druhým najväčším mestom krajiny, tisíce kresťanov. Islamisti ponúkli kresťanom na výber: buď konvertujú na islam alebo budú za ochranu platiť. Ak obe možnosti odmietnu, zostane im „už iba meč". Pritom Mosul mal kedysi jedno z najväčších kresťanských spoločenstiev v Iraku. Pred vojenským zásahom USA v roku 2003 v Mosule žilo až 200 000 kresťanov.

Prečo Turecko mlčí?

Potom čo islamisti obsadili mesto na začiatku júna, situácia kresťanov a iných náboženských menšín, vrátane Šiitov sa veľmi zhoršila. Po Sidových slovách medzitým opustili mesto aj poslední kresťania. Bojovníci IS postupovali s extrémnou brutalitou, takže utečenci si nemohli vziať nič iné okrem oblečenia, ktoré mali na sebe. Domy kresťanov boli označené, kríže z budov boli odstránené, kostoly zničené a sídlo sýrskej katolíckej cirkvi v Mosule vypálené. „Je to katastrofa, ktorá sa vyrovná etnickej čistke," vyhlásil kresťanský poslanec Jonadam Kanna z Bagdadu. Spoločnosť pre ohrozené národy tiež vyzvala Turecko k tomu, aby otvorilo svoje hranice do kurdských oblastí a umožnilo podporu Kurdov a kresťanov v Sýrii. Namiesto toho premiér Erdogan opakovane zdôraznil, že násilie páchané na iných náboženstvách nemá nič spoločné s islamom. Sido sa obáva, že IS-terorizmus by sa mohol rozšíriť: „Islamisti majú totiž v tejto chvíli dostatočné zásoby ropy, zbraní a peňazí na to, aby pokračovali v boji." Ďalším cieľom IS by podľa neho mohla byť stále silná kresťanská menšina v Libanone.

Pápež žiada o modlitby za prenasledovaných kresťanov

Pápež František bol tiež znepokojený vývojom situácie v Iraku. Kresťania žili v Iraku už od čias vzniku kresťanstva tak ako aj v iných častiach Orientu, a aj tu cenne prispeli k rozvoju spoločnosti. Dnes sú však „naši bratia a sestry prenasledovaní a vyháňaní," povedal pápež. Prenasledovaných kresťanov aj ich rodiny uistil slovami svojej stálej modlitby: „Drahí bratia a sestry, ktorí ste prenasledovaní, viem, ako veľmi trpíte. Viem, že ste pripravení na všetko. Ostávam s vami vo viere v Toho, ktorý porazil zlo." Pápež František vyzval k modlitbám za prenasledovaných kresťanov v Mosule a na ďalších miestach na Blízkom východe. Teroristická skupina IS má v tejto chvíli pod kontrolou celú oblasť kalifátu, teda aj mesto islamskej teokracie, v ktorom nastoľuje náboženské zákony podľa šaríe – islamského právneho systému.

Zdroj: Idea de., prel. L.K.

Brat Peter Synovec oslávil 90. narodeniny

S úprimnou vďakou voči nášmu nebeskému Otcovi sme si v uplynulých dňoch pripomenuli deväťdesiate narodeniny nášho starého ocka Ing. Petra Synovca, kronikára zboru BJB v Banskej Bystrici a jedného z tých, čo stáli pri zrode tohto zboru.

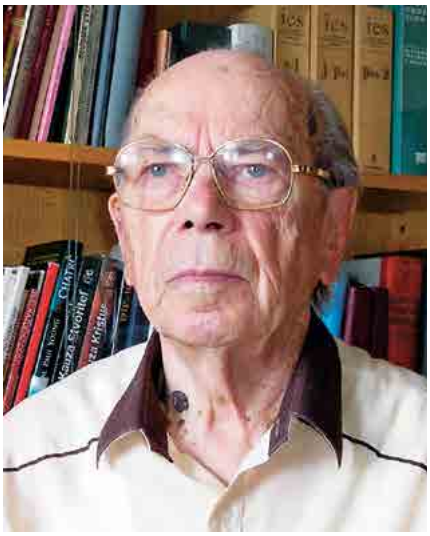

Narodil sa 17. júla 1924 v malebnej dedinke Demänová v lone Liptova ako štvrté dieťa rodičom Karolovi Synovcovi a Zuzane, rod. Nahálkovej. Prvé dve deti z tohto manželstva – Janko a Lidka – zomreli ešte v útlom veku, tretí Karol a piata Zuzana zosnuli v dospelosti. Okrem nich mal starý ocko ešte dve nevlastné sestry – Máriu a Emíliu – z prvého manželstva svojej matky, ktorej manžel zahynul v prvej svetovej vojne. Do základnej školy začal chodiť v Demänovej, no rodina sa v roku 1932 presťahovala do Liptovského Mikuláša, kde základnú školu dokončil a po nej pokračoval v štúdiu na mikulášskom reálnom gymnáziu. Po maturite v roku 1942 odišiel študovať na Vysokú školu technickú v Bratislave v kombinácii s aktívnou vojenskou službou. Ako vojak sa zúčastnil v roku 1944 Slovenského národného povstania, po prechode frontu bol zmobilizovaný do novej československej armády a z nej demobilizovaný až v jeseni roku 1945. Vojnové časy spôsobili prerušenie štúdia, ktoré dokončil promóciou až v roku 1949 už ako otec rodiny, keďže v decembri 1946 vstúpil do manželstva so sestrou Helenou Mankoveckou. V tomto zväzku im Pán Boh požehnal dve deti : syna Petra (1948) a dcéru Elenu (1955). Po skončení vysokej školy nastúpil do zamestnania v závodoch Danubia v Bratislave, no z rodinných dôvodov sa v roku 1952 presťahovali do Liptovského Hrádku, kde pracoval v podniku Tesla Liptovský Hrádok, a v roku 1956 do Banskej Bystrice do podniku Biotika, Slovenská Ľupča. Tu pracoval až do odchodu do dôchodku v roku l984. Svoje rozhodnutie ísť za Kristom urobil ešte ako študent gymnázia v roku 1940 a v mikulášskom zbore BJB sa snažil začleniť do práce v mládeži a v tamburáši pod vedením otca Karola, aktívneho člena zboru a dirigenta speváckeho zboru, no prechodom na štúdium duchovne prestal napredovať napriek tomu, že bratislavský zbor BJB navštevoval. Prebiehajúce vojnové udalosti pôsobili naňho deštruktívne a boli živnou pôdou pre pochybnosti a ľahostajnosť. Zlom u neho nastal po oslobodení dotykom Ducha Svätého v jednom malom zhromaždení v Bratislave a znamenal začiatok skutočného kresťanského života s aktívnou účasťou na živote zboru. Postupne sa zapojil aj do služby slovom pod láskavým vedením brata Emila Kráľa a brata Karola Vaculíka. Pokračoval v nej, aj keď sa rodina presťahovala do Liptova a neskôr do Banskej Bystrice. Tu bol iniciátorom najskôr rodinných stretávok vykúpených a neskoršie, po Pražskej jari v r. 1968, aktívnym činiteľom rozvinutia radostnej spolupráce evanjelikálnych kresťanov v tejto oblasti, čo napokon vyústilo do vytvorenia aliančného zboru v Banskej Bystrici. Časom sa však bratia z Kresťanských zborov tohto súžitia vzdali, a tak sa na jeho mieste vytvorili najskôr misijné stanice zborov BJB Klenovec a CB Levice, čo po rokoch tesného spolužitia prinieslo aj určité problémy, no zo staníc postupne vyrástli samostatné zbory BJB a CB v Banskej Bystrici. Tie si vybudovali vlastné cirkevné priestory, veci sa vyriešili v bratskej láske, a tak dobrá spolupráca medzi nimi trvá stále.

Začiatkom roka 2014 Pán povolal do nebeského domova jeho milovanú manželku Helenu, našu starú mamičku. S ňou sme si ešte v kruhu rodiny v decembri minulého roku pripomenuli 67 rokov ich spoločného života pod milostivým vedením nebeského Otca, ktorému nech je i za to i za celý život brata Synovca srdečná vďaka i chvála. Kiež i v jeho pokročilom veku ho sprevádza dobrá Božia ruka a Jeho požehnanie, aby mal dostatok zdravia i sily k úlohám, ktoré ešte vo svojej rodine i zbore má a túži ich naplniť.

Benjamin David – vnuk

Vzpomínka

Před třiceti lety nás opustil bratr ThDr. Stanislav Švec (14. 11.1925 – 23. 8. 1984)

Vzpomínat na své vůdce není tradicí naší BJB či časopisu Rozsévač, ale příkazem Písma. Zdaleka ne formální výzvou, ale tím, co má být nedílnou součástí života církve Kristovy.

Při vzpomínce na bratra Stanislava Švece, našeho bývalého dlouholetého tajemníka, viceprezidenta Světového svazu baptistů, se mi vybavují nejen chvíle jeho maximálního pracovního nasazení při jeho „posledním" Kongresu EBF v Hamburgu, ale především jeho celoživotní služba, ve které udělal maximum pro to, aby naše BJB vzkvétala.

Do všestranné služby církvi zapojil všechna obdarování, proto byl v široké celosvětové baptistické rodině respektován jako vůdčí osobnost.

V těchto dnech jsem měl možnost přímo v místě symbolického cintorínu v Žiarské dolině, u jeho pamětní desky, poblíž místa, ze kterého odešel ke svému Pánu, poděkovat Pánu Bohu za jeho službu, které jsem si vždy velice vážil. Vzpomínejme vděčně spolu!

Jan Titěra

Oznámení

Žalm 23

S radostí vám oznamuji, že Hospodin, můj Bůh, ukončil mou klopotnou službu v těle a dovolil mi, abych je opustila a spočinula v Jeho slávě. Prosím, poděkujte se mnou Pánu Ježíši, že mne spasil, že za mne vylil svou drahocennou krev, kterou mne vykoupil pro Boží království.

Jsem doma! Jsem tam, kde jsem toužila být v nekonečných hodinách, kdy každá minuta narůstá sama sebou. Jsem doma! Jsem v bezpečí, jsem tam, kde není slz ani trápení. Plakala jsem, ale nyní jsem potěšena. Hladověla jsem a žíznila, ale teď vím, že spravedlnost opravdu existuje. Tolik jsem chtěla mít čisté srdce, abych mohla uzřít Boha, a Pán Ježíš mi je očistil a já Mu hledím tváří v tvář!

Radujte se se mnou! Plesejte a jásejte, protože spása je naše!

Jana Hrdá

Rozloučení

Zveme přátele naší milované na slavnostní rozloučení s touto skromnou, vzácnou ženou, která, ač jako příčně ochrnutá po autohavárii, žila 32 let životem plným služby lidem v nouzi.
Co všecko stíhala?
Byla zakladatelkou a propagátorkou osobní asistence pro osoby se zdravotním postižením v ČR, místopředsedkyně NRZP ČR, předsedkyně Pražské krajské rady osob se zdravotním postižením a Asociace pro osobní asistenci, inspektorka kvality sociálních služeb, první držitelka ceny Olgy Havlové, novinářka s mezinárodním působením, vyučovala na kurzech o osobní asistenci a Standardech kvality sociálních služeb, vyučovala také na Univerzitě Karlově v Praze a na Univerzitě v Hradci Králové, byla autorkou autobiografické knihy *Hospodin je náš pastýř* a řady informačních knih a brožur o osobní asistenci, spolupracovala s Fondem ohrožených dětí a dalšími organizacemi, od roku 2010 byla členkou Vládního výboru pro zdravotně postižené občany, spoluzakladatelkou a dlouholetou předsedkyní Misijního odboru KJ.
Láskyplně s hlubokou účastí se starala o zdravotně postižené, kteří u ní nacházeli pomoc pro ducha, duši i tělo.
Nikdy nikoho neodmítla, na všecky si našla čas. Jak velká mezera po ní zbude!

Dcera Kateřina s rodinou a sbor BJB Vinohrady Praha 3

Smrť – súčasť života

Zdalo sa, že ma zotneš
Prichádzam, Bože
Vraciam sa, Pane
Ako ten, ktorého si zlomil
Ako ten, ktorého si zasiahol
Znížil si ma, aby si ma rozviazal
Vravíš, že to robíš z lásky,
aby som Ťa spoznal v utrpení.

Zdalo sa, že ma zotneš
No ešte Ťa oslavovať budem
Zdalo sa, že si ma berieš
Tvojmu menu žehnať budem
Zdalo sa, že ma zničíš
Stále Ťa chváliť budem
Spievať pieseň Jedinému,
ktorý je všetkým, čo potrebujem.

Srdce a telo môžu zlyhať
„Ustúp!" kričí svet
Ale mojimi očami, tými očami
uzriem Pána v ten deň
zbadajúc Baránka, ktorý bol zabitý
a poznám, že každá slza
bola toho hodná.

Zdalo sa, že sa v noci vyplačem:
„Vezmi tento kalich odo mňa!"
Ty si stále všetkým, čo potrebujem
Ty mi stačíš
stačíš mi.

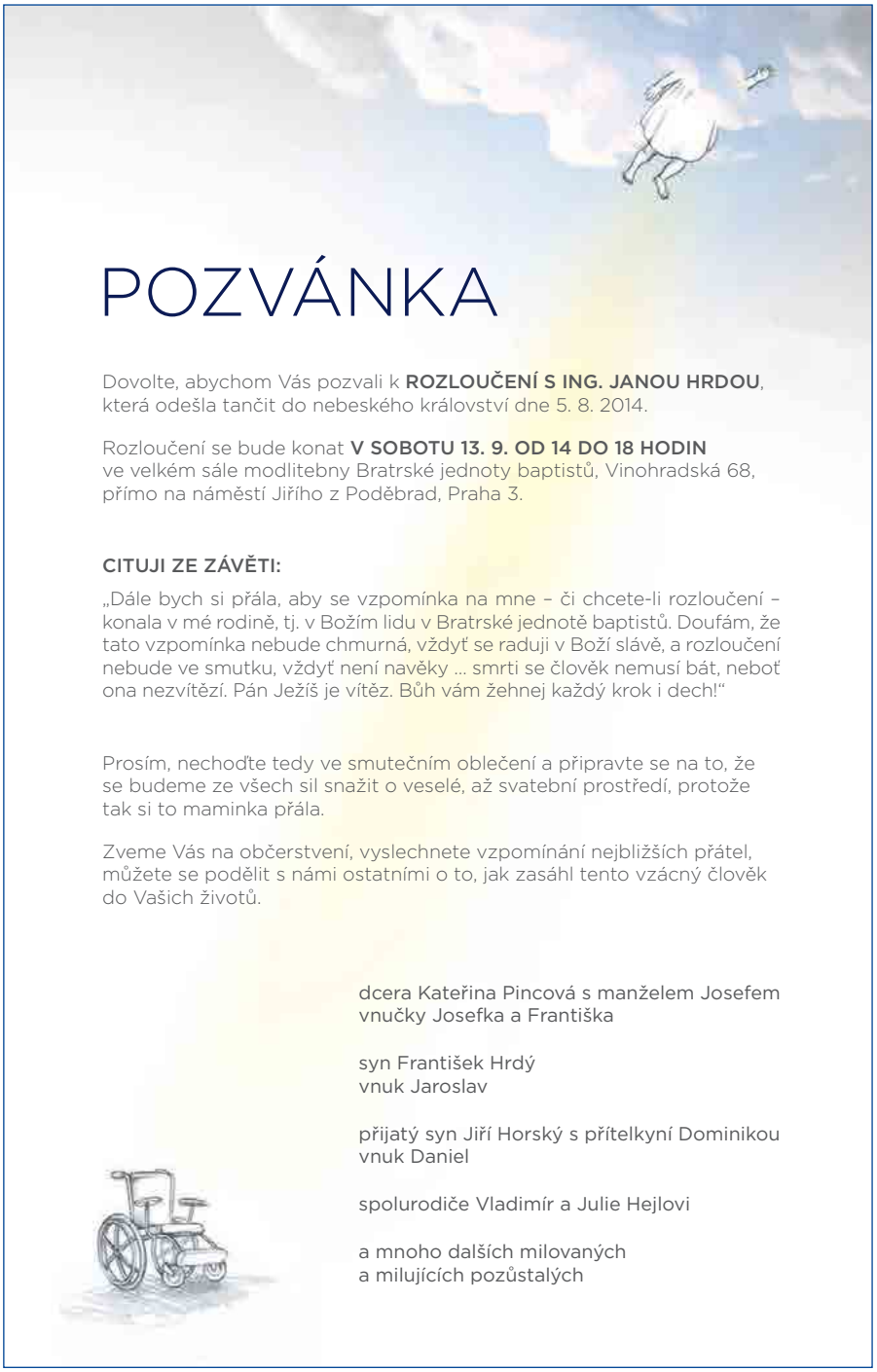

POZVÁNKA

Dovolte, abychom Vás pozvali k **ROZLOUČENÍ S ING. JANOU HRDOU**, která odešla tančit do nebeského království dne 5. 8. 2014.

Rozloučení se bude konat **V SOBOTU 13. 9. OD 14 DO 18 HODIN** ve velkém sále modlitebny Bratrské jednoty baptistů, Vinohradská 68, přímo na náměstí Jiřího z Poděbrad, Praha 3.

CITUJI ZE ZÁVĚTI:

„Dále bych si přála, aby se vzpomínka na mne – či chcete-li rozloučení – konala v mé rodině, tj. v Božím lidu v Bratrské jednotě baptistů. Doufám, že tato vzpomínka nebude chmurná, vždyť se raduji v Boží slávě, a rozloučení nebude ve smutku, vždyť není navěky … smrti se člověk nemusí bát, neboť ona nezvítězí. Pán Ježíš je vítěz. Bůh vám žehnej každý krok i dech!“

Prosím, nechoďte tedy ve smutečním oblečení a připravte se na to, že se budeme ze všech sil snažit o veselé, až svatební prostředí, protože tak si to maminka přála.

Zveme Vás na občerstvení, vyslechnete vzpomínání nejbližších přátel, můžete se podělit s námi ostatními o to, jak zasáhl tento vzácný člověk do Vašich životů.

dcera Kateřina Pincová s manželem Josefem
vnučky Josefka a Františka

syn František Hrdý
vnuk Jaroslav

přijatý syn Jiří Horský s přítelkyní Dominikou
vnuk Daniel

spolurodiče Vladimír a Julie Hejlovi

a mnoho dalších milovaných
a milujících pozůstalých

„Nezáleží na tom, ako sa momentálne cítite, čo prežívate, ako horí vaše svetlo. V porovnaní s večnosťou je to úplne bezvýznamné.

Každá milisekunda vašej bolesti z tohto sveta alebo spôsobená človekom a každá milisekunda vášho trápenia v poslušnosti prináša slávu, ktorú za to obdržíte.

Či je to rakovina, alebo výsmech, či je to chudoba, alebo choroba. Nebolo to nezmyselné.

Keby vaša mama zomrela, keby vaše dieťa zomrelo, keby ste dostali rakovinu v štyridsiatke, keby ste mali dopravnú nehodu...

Myslíte si, že už to nemá zmysel.

Ale má! Deje sa to pre vás na večnú slávu.

Nestrácajte odvahu! Prijmite to. A deň čo deň upierajte pohľad na Neho, volajte na Neho každé ráno, buďte s Ním osamote a majte v mysli Jeho Slovo, kým nezískate pokoj a uistenie, že ste novým človekom.“

John Piper

Úryvok z kázne,
použitý v piesni Shane and Shane:
Zdalo sa, že ma zotneš
https://www.youtube.com/watch?v=yFDfzyaCbXc
Preložila: Ľubomíra Válková

Nebojte se lidí

„Nic není tak tajného, že by to nebylo odhaleno, a nic skrytého, že by to nebylo poznáno.“
„Nebojte se. Máte větší cenu než všichni vrabci.“

Mt 10, 26–3

Není divu, že Pán Ježíš má poměrně málo následovníků. Také my, kteří Ho následujeme, občas přemýšlíme, jestli se vyplatí přiznat se k Němu před lidmi, nebo zda by se víc hodilo zapřít Ho. Není se co divit. Vždyť jaké „nelogické“ odpovědi dává na naše strachy a obavy:
Nebojte se… nic není tak tajného, že by to nebylo odhaleno, a nic skrytého, že by to nebylo poznáno.
O čem nás to chce přesvědčit? Vždy my přece úporně usilujeme o pravý opak. Spolehlivé mašinky ke skartování dokumentů, spolehlivé programy na mazání a čistění paměti v počítači, spolehlivé šifrování hesel, spolehlivá ochrana osobních údajů, až po spolehlivě neznámého zpovědníka v spolehlivě tmavé zpovědnici („Aby si náhodou něco o mně nepomyslel!“).

A nebojte se těch, kdo zabíjejí tělo… – O co raději bychom slyšeli: „Už se nemusíte bát choroby ani staroby, protože existují spolehlivé preventivní prohlídky, estetické chirurgické zákroky, omlazovací kosmetické programy…“ Ježíš místo toho, aby utišil naše obavy o tělo, ještě přidává i obavy o duši. Spíše se bojte toho, který může zahubit v pekle duši i tělo. Ale pozor, nekáže nestarat se o tělo a všímat si jen duše! Zdůrazňuje, že je třeba chránit se všeho, co ubližuje nejen duši, ale i tělu, které je určeno ke vzkříšení.

Nebojte se... ani jeden vrabec nespadne bez vědomí vašeho Otce. – Ani toto ujištění nám nezní zvlášť nadějně. Raději bychom slyšeli pouze tu první část: „Nebojte se, nic se vám nestane.“ No, Pán Ježíš neslibuje jednoduchý život bez nebezpečenství a těžkostí. Zdůrazňuje, že náš nebeský Otec o všem ví, a to nám má stačit. Zvláštní záruka. Je nepochopitelná pro toho, kdo vidí v Pánu Bohu obávaného kontrolora cestovních lístků na životní cestě. Ale je jasná a spolehlivá pro toho, kdo v něm vidí milujícího Otce.

L. Hallerová

Zborník 100 rokov rozsievania

Vývoj časopisu Rozsievač od roku 1914 až do dnešných dní, svedectvá a životopisy kľúčových osobností, ktoré ovplyvňovali Rozsievač, historické fotografie, vybrané referáty z konferencie v Brne.
To všetko nájdete vo výročnom zborníku, ktorý sme vydali v limitovanom náklade.
Je to časť našej histórie, je to výber z odkazu našich bratov a sestier z minulosti.
Objednajte si zborník, ktorý sme pripravili pri príležitosti 100-ho výročia založenia Rozsievača.
Cena 2 € / 55 Kč
Zakúpením zborníka podporíte prácu a službu Rozsievača.
Ďakujeme.

Objednávky posielajte na adresu rozsievac@baptist.sk, alebo telefonicky v SR na tel. č.: 0908 571 039, v ČR na tel. č. 545 224 253, alebo 736 528 787.

Rádio7
vysiela pre vás

- **kresťanskú hudbu**
- **témy a poradenstvo**
- **svedectvá zo života**
- **spravodajstvo**

Počúvajte nás a staňte sa naším partnerom!

č.ú.: 2629010483/1100

Bratislava: **103,6 MHz**
Nové mesto n. V.: **107,4 MHz**
Banská Bystrica: **107,7 MHz**

www.radio7.sk

rádio 7

Hľadáme nových prispievateľov/redaktorov

Našou túžbou je neustále skvalitňovať obsah Rozsievača. Hľadáme preto ľudí z ČR aj SR, ktorí by chceli vstúpiť do tejto služby v týchto oblastiach: – preklady správ a článkov zo sveta (anglický, resp. nemecký jazyk – krátke informácie zo zborového diania – rozhovory – spracovanie tematických článkov – fotoreportér. **Ak nemáte prax v danej oblasti, zabezpečíme vám zaškolenie. Potrebujeme vás :-)**

Zasílání příspěvků

Své příspěvky můžete zasílat na adresu rozsievac@baptist.sk i dopředu!
Vaše články zařadíme podle témat.

Články, prosíme, zasílejte v řádkování 1,5, s použitím písma Times New Roman, velikosti 12. Texty nijak neupravujte, nemusíte je zarovnávat na střed, pište plynule bez odklepávání „entrem" na konci řádků. Dokumenty prosím posílejte ve formátu doc, ne jako docx. Texty na inzerci prosím zasílejte bez grafické úpravy, náš grafik váš inzerát upraví a zařadí na stránku. Pod text vždy napište autora článku, případně prameny, z nichž jste čerpali. Pokud možno, zašlete k článku fotografie, zvláště jedná-li se o ohlasy z akcí vašich sborů, blahopřání apod. Fotografie pro tisk by měly být zaslány v nejvyšší možné kvalitě rozlišení ve formátech JPEG, EPS nebo TIFF. Nevkládejte je do textu, zašlete je zvlášť. Pokud budete posílat inzerci zpracovanou v PDF, převeďte písmo do křivek a PDF vytvořte ve vysoké kvalitě pro tisk, nejlépe i s ořezovými značkami. Jinak zasílejte inzerci ve formátu doc. (word)!

Upozornění:
Za obsahovou a stylistickou stránku textů vydaných v Rozsévači odpovídá autor.
Redakce si vyhrazuje právo příspěvek krátit, upravovat, případně neuveřejnit a neodpovídá za obsah uveřejněných inzerátů.
Všechny články procházejí jazykovou úpravou.
Děkujeme za pochopení a těšíme se na vaše příspěvky!

Témata příštích vydání:

8 - Integrita nášho života
Uzávierka príspevkov: 6. 9. 2014

9 - Smrť - súčasť života
Uzávierka príspevkov: 6. 10. 2014

10 - Na zemi ako v nebi
Uzávierka príspevkov: 6. 11. 2014

Pozvánka na konferenci

Československá konference mládeže v Brně

Ve dnech 24. - 26. října 2014 se uskuteční v Brně československá konference mládeže. Po dvou letech společných rozhovorů s vedoucími na Slovensku jsme se rozhodli pozvat slovenské mládežníky do Čech (resp. na Moravu) a právě plánované konání konference v Brně nám pro to poskytlo dobrou příležitost.

Pro mladé lidi nejsou československé kontakty tak přirozené, jako pro naši generaci, přesto jsem přesvědčen, že mohou být navzájem užitečné a přínosné. Mladí lidé v Čechách (i na Moravě) a na Slovensku žijí v jiném státě i kultuře, sdílí však stejnou víru v Ježíše Krista. Naší modlitbou je, aby vzájemné společenství pro ně bylo povzbuzením a inspirací do jejich dalšího života s Bohem. A doufáme, že snad i pro budoucí spolupráci obou našich Jednot.

Téma konference zní Bůh[4] (Bůh na čtvrtou) a inspirací nám bude text z Ef 3. kapitoly o výšce, délce, hloubce a šířce Boží lásky. Ne snad, že by apoštol Pavel měl na mysli nějaké její konkrétní matematické rozměry, ale chce nám říct, že Boží láska je nekonečná na všechny strany. A právě tím, jaký je Bůh a jaká je jeho láska k nám, se chceme zabývat postupně ve čtyřech kázáních, která na konferenci zazní. Kromě nich bude připraven zajímavý program doplněný semináři, workshopy, ale i časem pro sporty, rozhovory a modlitby.

Výjimečnost letošní konference není jen v jejím československém rozměru, ale také tím, že jsme se rozhodli umožnit všem účast jen za dobrovolný poplatek. Chceme tak dát možnost účasti i těm, kteří by si to z finančních důvodů nemohli dovolit a stejně tak zohlednit vzdálenost, kterou budou muset mnozí urazit. Náklady konference tak budou hrazené formou dobrovolných sbírek a darů ze sborů, vlastní stravování si bude každý účastník hradit podle své objednávky.

Zvu vás všechny do Brna a to bez ohledu na věk. Jsem přesvědčený o tom, že vzájemné společenství je možné a důležité bez ohledu na jazyk, národnost i generace. Jako organizátorům nám pomůže vaše registrace i v případě, že se zúčastníte jen části programu.

Spouštíme ji na webových stránkách **www.buh4.cz** od 1. září a účastníkům, kteří se zaregistrují do konce září, nabízíme i možnost bezplatného ubytování.

Jan Jackanič
vedoucí odboru mládeže
a místopředseda VV BJB

Seminář pastorace a poradenství službou naslouchající modlitby

se uskuteční v Litoměřicích
od 10. do 13. září 2014
Bližší informace:
Ludmila Hallerová, Ve Vilách 7,
140 00 PR AH A 4 – Michle
Telefon: 242 428 814;
774 572 671

Email: hallerova@volny.cz

Rozsievač 1979–1988 Normalizovaný socializmus

Rozsievač mal v tomto čase za sebou prvých desať rokov obnoveného života. Spoločnosť sa počas desiatich rokov po obsadení Československa vojskami Varšavskej zmluvy „stabilizovala“ a normalizácia socializmu dosiahla v určitom zmysle svoje optimum.
Náboženská sloboda bola len medzi múrmi modlitební a medzi cirkvou a spoločnosťou prebiehal skoro každodenný zápas o to, čo sa urobiť dá a čo už nie.

Rozsievač musel žiť životom kompromisu medzi tým, čo bratia chceli priniesť pre duchovné povzbudenie a rast čitateľov, a tým, čo spoločnosť požadovala. Rozsievač sa v tomto čase musel profilovať ako časopis pre vnútornú potrebu našej cirkvi a nesmel byť misijným nástrojom.
Aj keď mnohokrát predsa len svoje misijné poslanie potajme plnil.
„Rozsievač je oficiálním časopisem Bratrské jednoty baptistů v Československu. Je tedy časopisem církevním. Tím je dána i předznamenána jeho náplň. Kdysi v minulosti nesl Rozsievač v podtitulku označení: Časopis při šíření Božího království. Náš cíl je skromnější. Chceme svým bratřím a sestrám sloužit k povzbuzení, k potěšení, k radosti a ke vzdělávání. Chceme upevňovat a budovat Boží království v jejich srdcích. Přitom však chceme dbát, aby v Rozsievači našli něco pro svoji duši i naši přátelé, kteří jej dostanou do rukou.“
Tento charakter si Rozsievač udržal dlhé desaťročia a dá sa povedať, že reálny misijný záber Rozsievač nemá v potrebnej šírke dodnes.

Zmena vo vedení Rozsievača

V roku 1979 došlo na jeden rok k zmene zodpovedného redaktora (šéfredaktora) a brata Pavla Titěru dočasne nahradil tajomník Jednoty brat Stanislav Švec.
V zdôvodnení tejto zmeny sa v čísle 1/1979 uvádza:
„ ... bratr kazatel Titěra požádal konferenci, aby pro zaneprázdnění jinými povinnostmi v Jednotě bylo břemeno duchovní zodpovědnosti za Rozsievač z jeho beder přeneseno na bedra někoho jiného. Konference mu vyhověla. Avšak jeho dílo tu zůstává a zůstane jako svědectví o jeho úsilí, píli a svědomitosti. A jestliže bratr ve své konferenční zprávě děkoval všem svým spolupracovníkům za jejich pomoc a celé Jednotě za jejich modlitby, je nyní na nás, abychom bratrovi poděkovali za jeho práci, za těch deset ročníků Rozsievače, které obohatily naši Jednotu a vydaly svědectví o její práci a životě.“

Čo Rozsievač prinášal?

Jadro obsahu tvorili vieroučné a teologické články, ktoré odrážali základné vieroučné princípy vtedajšej Jednoty. Pripravovali ich väčšinou viacerí kazatelia, prípadne sa využívali zápisy konferenčných referátov. Uverejňovali sa aj dlhšie príspevky, ktoré

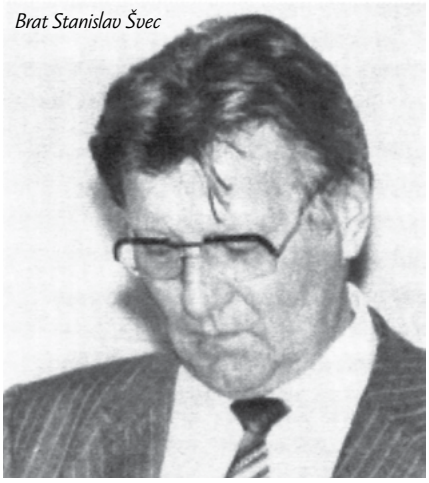

Brat Stanislav Švec

boli uvádzané na pokračovanie, a historické články, ktorými sa pripomínali výročia alebo dôležité etapy vývoja našich zborov. Tieto články sa starostlivo vyberali a pripravovali a ich hodnota je v ich nadčasovosti a je vysoká aj dnes. Citlivé témy súvisiace s prenasledovaním v rokoch 1952 – 1953 a udalosti, ktoré nevrhali pozitívne svetlo na komunistický režim, bolo treba obísť mlčaním alebo opísať zjednodušene a neutrálne.
Záver každého Rozsievača patril ako obyčajne gratuláciám a spomienkam. Týmto vlastne Rozsievač napĺňal aj svoju neoficiálnu funkciu kroniky diania v našich zboroch.

Konferencie

Stretnutia na celoštátnych konferenciách boli radostným vyvrcholením každého roka. Bola to príležitosť k duchovnému povzbudeniu, stretnutiam a svedectvám o živote s Bohom. Mnohí ľudia celý rok šetrili peniaze na to, aby mohli cestovať a konferencie sa zúčastniť. Rozsievač okrem základných informácií pravidelne prinášal aj vybrané svedectvá a referáty. Mimoriadnymi príležitosťami boli medzinárodné konferencie EBF (Európskej baptistickej federácie) alebo BWA (Svetový zväz baptistov). V aktuálnej dobe nebolo jednoduché do západných krajín vycestovať, bolo to umožnené iba zástupcom, ktorí na takúto cestu dostali súhlas štátnych orgánov. O to vzácnejšie bolo, keď práve Rozsievač mohol čitateľom priblížiť duchovné myšlienky a povzbudenie z týchto medzinárodných stretnutí. Takouto príležitosťou bol kongres EBF v Brightone v lete 1979, ktorému bolo venované jedno celé číslo Rozsievača.

Zo zasadnutia Redakčnej rady v Bratislave

Podobne aj v roku 1980 celé číslo patrilo svetovej konferencii BWA v Toronte v Kanade. Zásluhu na tomto trende mal určite aj br. S. Švec, ktorý pracoval ako tajomník našej Jednoty a v tomto čase sa mimoriadne angažoval aj na baptistickej medzinárodnej úrovni.

Spoločenská angažovanosť

Keďže Rozsievač musel preukazovať lojálnosť socialistickému zriadeniu, na jeho stránkach sa objavovali informácie o kresťanských mierových konferenciách, vyhlásenia k závažným udalostiam, podpora snáh o svetové odzbrojovanie či rozlúčka so zosnulým prezidentom Ludvíkom Svobodom a blahoželanie novému prezidentovi Gustávovi Husákovi.

Ústredie našej cirkvi vydávalo svoje stanoviská k rôznym udalostiam spoločensko-politického charakteru. Boli to svojím spôsobom „povinné jazdy", v ktorých sa bratia vždy držali zásad evanjelia.

Dnes je sloboda a takúto povinnosť nám nikto neukladá, ale dovolím si položiť otázku: Je v poriadku, že sa ako cirkev k podobným významným udalostiam dneška prakticky vôbec nevyjadrujeme?

Rozsievač

ČASOPIS BRATSKEJ JEDNOTY BAPTISTOV

ROČNÍK 51 MÁJ (KVĚTEN) 1981 ČÍSLO 5

VEŘEJNÁ MODLITBA

Všecka shromáždění Božího lidu mají býti shromáždění modlitební. Mají mít charakter modlitební, který by svědčil o naší závislosti na Bohu, která by nebyla ve shromážděních jen naznačena, nýbrž vědomě pěstována. I tam, kde se scházíte k studiu Písem, má být dost místa pro modlitbu — před Slovem Božím i po něm. Kdo zůstává trvale v duchu vroucích modliteb, jest schopný přijmout Boží požehnání.

Když se shromažďujete k modlitbám, mějte na paměti to, co poškozuje zájmy Božího království mezi námi a dělá hanbu církvi. Proto proste především za posvěcení a jednotu Božích dětí. Nemáte-li toto pečlivě na zřeteli a přitom byste chtěli pomoci světu v jeho odcizení Bohu, je to asi tak, jako byste spustili na dno propasti světa žebřík, na kterém by chyběly dole všecky jeho příčky.

Připravte se ke společné modlitbě tím, že uvedete všecky své neshody s Bohem a lidmi do pořádku (Žalm 66, 18). Mějte zvláště na mysli, zda něco nestojí mezi vámi a přítomným bratrem nebo sestrou. Vyrovnejte všecky dluhy dříve, než s nimi pokleknete k modlitbě — aby vaše modlitby neměly překážek.

Nemodlete se veřejně, když nevedete soukromě ryzí život modlitební. Nemodlete se nikdy veřejně ze zvyku nebo proto, abyste nezůstali za jinými. Modlit se neznamená sestavovat zbožná slova ve zbožné věty a ty vpravovat do uší přítomných účastníků shromáždění, modlit se znamená hovořit srdečně s Bohem. Nemáte-li opravdu nic na srdci, raději ve shromáždění mlčte. Také nikoho nenuťte k veřejné modlitbě. Mohli byste ho vnutit na cestu vnitřní nepoctivosti a nepravdivosti. Proste Pána Boha, aby on sám rozvázal jazyk každého přítomného. Ne vy, ale Duch Boží nechť podněcuje k modlitbám!

Ve větších shromážděních se vystříhejte dlouhých modliteb! Ubíjí dobrého ducha, působí dlouhou chvíli a tlumí nadšení pro obecenství a naslouchání Slova. Myslete také na ostatní, kteří by rádi své díky, vyznání a prosby vyslovili veřejně. Nebuďte jako pohané, kteří se domnívají, že pro tu svou mnohomluvnost budou vyslyšeni. Raději se po-

Zmena na poste šéfredaktora

Po jednom roku sa služby zodpovedného redaktora Rozsievača ujíma brat Vlastimil Pospíšil.

Brat S. Švec bol už od roku 1979 viceprezidentom EBF a v roku 1980 sa stal prezidentom. Samozrejme, brat S. Švec a aj P. Titěra naďalej ostali členmi redakčnej rady, aby obohacovali obsah časopisu.

Táto zmena priniesla niekoľko „noviniek". Rozsievač sa začal orientovať na tému roka, ktorá bola spracovaná v tematickom článku v každom čísle. V roku 1981 sa zmenila aj grafika celého čísla. Nový titulok a grafické prvky pre rubriky boli pripravené bratom Jurajom Hovorkom spolu s maliarom Miroslavom Cipárom. Dominantou obálky sa stávajú úvodníky. V čísle pribúdajú aj nové mená autorov ako Július Kremský, Katarína Kvačková a ďalší. Postupne však ubúdajú ilustračné fotografie.

Novým zámerom boli samostatné články pre deti. Od čísla 3/1982 je uverejňovaný

seriál príbehov „Rodiny Veselých", ktorú dnes možno deti poznajú skôr ako „Rodinu Dobrovoľských". Aj v nasledujúcich ročníkoch bola snaha prinášať podobné články alebo príbehy pre deti a ich rodičov.

Perlička z tlače časopisu

Pri tlači decembrového čísla Rozsievača došlo k dosť vážnej tlačovej chybe.

Na titulke bol nadpis úvodníka vytlačený veľkými písmenami v znení „PROSINEC – VNÁOCE". Podľa všetkého opakovaná tlač obálky neprichádzala do úvahy, a preto na každom výtlačku musel byť titulok ručne prelepený správnym textom „PROSINEC – VÁNOCE".

Nevieme povedať, či prelepenie urobili v tlačiarni, alebo si to museli odberatelia prelepiť sami... Ak si to ako pamätníci pamätáte, dajte nám vedieť.

Spracoval S. Kráľ

Ako sa môžeme cvičiť v pokore

podľa Matky Terezy

Čo najmenej hovoriť o sebe
Nezaoberať sa sám sebou
Nechcieť usmerňovať záležitostí druhých ľudí.
Vyhýbať sa zvláštnostiam.
Radostne prijímať opačné názory a napomenutia.
Nevšímať si chyby druhých.
Prijímať urážky a príkoria.
Prijímať nevšímavosť a nevraživosť druhých.
Netúžiť po láske a obdive.
Byť láskavá a milá, aj keď ma niekto pobúri.
Nikdy si nezakladať na svojej dôstojnosti.
Ustúpiť v diskusii, aj keď mám pravdu.
Vybrať si vždy **to,** čo je **ťažšie.**

Opakom pokory je pýcha, ktorá sa nepáči Pánovi!!!

Počúvaj, čo hovorí Láska, vyd. LÚČ, Bratislava 1999

Za fotografie publikované v tomto čísle pekne ďakujeme. Ich autormi sú: M. Horáčková, www.christianphotos.net, www.fotky-foto.sk, BigPhoto a archív redakcie.